

**SÈRIE 1****1. Exercici de traducció**

La versió correcta del text pot adoptar formes distintes; donem la següent com a pauta orientativa:

«Els germànics, havent sentit una cridòria darrere l'esquena, es van llançar fora del campament i, en arribar a la confluència del Mosa i el Rin, alguns, que es precipitaren al riu, moriren vençuts pel cansament i per l'embranchida del riu.»

**OPCIÓ A****2. Exercici de morfosintaxi**

- a) El sintagma *lassitudine et ui* fa la funció de complement agent inanimat del participi *oppressi* (també és correcte dir que fa d'ablatiu de causa).
- b) El nexa subordinant *cum* introdueix una oració subordinada adverbial temporal-causal (*cum* històric).
- Es justifica perquè el predicat verbal està en pretèrit plusquamperfet de subjuntiu.

**3. Exercici de llengua, literatura o civilització romanes**

Les respostes correctes són les següents:

- |                      |                    |
|----------------------|--------------------|
| a) <i>quòrum</i> ;   | c) <i>placebo</i>  |
| b) <i>vis còmica</i> | d) <i>ex aequo</i> |

**4. Exercici d'exposició d'un tema de literatura o de civilització romanes**

El redactat següent és un simple model orientatiu, que no ha de ser reproduït per l'estudiant.

Des de l'illa de Tènedos (on els grecs, fingint que havien abandonat el setge de Troia, s'havien ocultat) surten dos serpents per a castigar Laocoont, sacerdot de Neptú. Els serpents, primer, ataquen el sacerdot i els seus dos fills, que sacrificaven un toro en un altar vora el mar; després, es dirigeixen a un temple de Minerva i es refugien als peus de l'estàtua de la deessa.

Els troians interpreten aquest atac com a càstig diví, perquè Laocoont s'havia oposat fermament a la intenció d'introduir el cavall de fusta a la ciutadella: mentre uns troians opinaven que era una ofrena dels grecs a la deessa, Laocoont i altres troians temien que fos un engany dels grecs (sospitaven, especialment, d'Ulisses). A més, Laocoont, enfurismat, havia clavat una llança al cavall, des d'on s'havia sentit un gemec.

Aquest gemec hauria d'haver posat en guàrdia els troians, però el destí va impedir que en fessin cas: es van presentar de seguida, enmig d'una gran cridòria, uns pastors troians que portaven presoner un jove grec, Sinó, que s'havia quedat a Troia com a esquer per a enganyar els troians i aconseguir que introduïssin el cavall de fusta a la ciutat (objectiu que aconseguí, i que va representar la fi de la ciutat troiana).

Virgili va formar part del cercle literari de Mecenas, amic i conseller d'August, en el qual també participaren els poetes Horaci i Properci. Mecenas, mitjançant un tracte familiar i els seus favors personals als homes de lletres, volia influir en els escriptors del seu cercle perquè fossin propagandistes de la política i la persona d'August.

En el seu poema èpic Virgili posava en relació la grandesa de la Roma d'August amb un pretès passat mític: feia del protagonista del seu poema èpic, Eneas, fill de Venus, l'avantpassat llegendari de la família d'August, de manera que li donava una ascendència divina. A més, va incloure a l'obra, a través de diverses profecies que s'hi esmentaven, clares referències a August com a futur sobirà universal.

**OPCIÓ B****2. Exercici de morfosintaxi**

- a) La construcció formada per *post tergum clamore audito* és un ablatiu absolut. Consisteix en un participi en ablatiu concordat amb un substantiu també en ablatiu (OPCIONAL: aquí el participi porta el complement circumstancial *post tergum*).
- b) El pronom *qui* introdueix una oració subordinada adjectiva (de relatiu). El seu antecedent és *nonnulli* (que es refereix a *Germani*), amb el qual concorda en gènere i nombre (OPCIONAL: en aquest passatge, també en cas).

**3. Exercici de llengua, literatura o civilització romanes**

Les respostes correctes són les següents:

- |               |              |
|---------------|--------------|
| 1. d) Horaci  | 3. a) Ovidi  |
| 2. c) Terenci | 4. a) Ciceró |

**4. Exercici d'exposició d'un tema de literatura o de civilització romanes**

El redactat següent és un simple model orientatiu, que no ha de ser reproduït per l'estudiant.

La *Colonia Iulia Vrbs Triumphalis Tarraco* va rebre aquest nom al segle I aC, quan fou distingida amb la categoria administrativa de colònia.

Segons la tradició, Publi Corneli Escipiò Africà va instal·lar, sobre un antic poblat iber, un assentament romà a la part alta del turó l'any 217 aC (per això es diu que Tàrraco és *Scipionum opus*). Aquest assentament va ser el centre de les operacions militars romanes contra els cartaginesos i llurs aliats durant la Segona Guerra Púnica (218-201 aC).

Acabada aquesta guerra, l'assentament romà es va anar engrandint estenent-se cap a la plana i va ser dotat de les grans construccions públiques pròpies d'una ciutat romana; d'aquesta manera s'arribaria a convertir en la capital de la província de la *Hispania Citerior* i, més tard, de la *Tarraconensis* (ca. 27 aC).

Un altre fet històric important relacionat amb la ciutat fou la presència en ella d'August, que s'hi va instal·lar, amb motiu de les guerres càntabres, durant tres anys (27-24 aC), de manera que, durant aquell període de temps, Tàrraco va ser *de facto* la capital de l'Imperi romà. Aleshores es va iniciar un gran projecte urbanístic que volia donar a la ciutat el caràcter monumental adient a la seva categoria, projecte que va culminar amb la construcció de l'amfiteatre (segle II dC).

La topografia de la zona, però, va provocar que l'estructura urbanística de Tàrraco no fos la típica de les ciutats romanes, ja que que va ser necessari esglaonar-la en una sèrie de grans terrasses, envoltades per una muralla: a la terrassa superior es va edificar un temple dedicat a August (se'n conserven restes sota la catedral), la plaça de representació i el fòrum provincial; més avall, el circ (edificat dins la ciutat) ocupava tota una terrassa dividint la ciutat en una part alta i una part baixa; a les terrasses inferiors hi havia les termes i el fòrum de la colònia. A la part més baixa, ja fora de la muralla, hi havia el teatre (del qual es conserven poques restes), el port (molt poc estudiat), l'amfiteatre, tres aqüeductes (dels quals resta en peu el de Les Ferreres) i la Via Augusta (antiga Via Hercúlea).